

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

Către: **Ministerul Agriculturii, domnului Tánczos Barna**
viceprim-ministru, ministru interimar

Rurale De la: **Domnul Nicolae MÎNDRESCU, deputat în circumscripția electorală nr.40 Vâlcea**

Subiectul întrebării: Creșterea accelerată a insolvențelor din agricultură în prima jumătate a anului 2026 și măsurile de sprijin pentru fermierii aflați în risc financiar

Stimate Domnule Ministru-interimar,

Agricultura rămâne una dintre ramurile de bază ale economiei românești și, pentru numeroase comunități rurale, principala sursă de venit și de stabilitate socială. Tocmai de aceea, o analiză dată publicității la sfârșitul lunii iulie de Casa de Insolvență Transilvania¹ ridică un semnal de

¹ <https://www.news.ro/economic/citr-insolventele-din-agricultura-s-au-dublat-in-prima-jumatate-a-anului-40-dintre-firmele-mari-au-probleme-din-cauza-variatiilor-de-preturi-la-cereale-bacau-hunedoara-vaslui-zone-vulnerabile-1922402329372026071722555765>

alarmă care nu poate fi trecut cu vederea - în primele șase luni ale anului 2026, numărul insolvențelor din agricultură a crescut cu aproape 80%, de la 127 de cazuri în semestrul I 2025 la 226 de cazuri în semestrul I 2026, iar încă de la jumătatea lunii aprilie fusese atins nivelul înregistrat pe parcursul întregului semestru corespunzător din anul anterior.

Ceea ce transformă aceste cifre dintr-o statistică sectorială într-o problemă de securitate economică este natura firmelor afectate - dacă în trecut vulnerabilitatea se concentra în exploatațiile mici și familiale, în acest an criza a urcat către companiile de anvergură: în segmentul societăților cu active imobilizate de peste 4 milioane de euro, numărul insolvențelor a sărit de la o singură firmă în semestrul I 2025 la 19 firme în semestrul I 2026, iar aceste 19 societăți cumulează peste 235 de milioane de euro în active imobilizate, adică peste 57% din totalul activelor intrate în insolvență în acest segment la nivelul întregii economii. Atunci când un jucător de asemenea talie intră în incapacitate de plată, unda de șoc se propagă imediat pe întregul lanț de furnizori, distribuitori și finanțatori, antrenând în cădere și afacerile mici care gravitează în jurul lui.

Cauzele, stimate domnule ministru, nu țin de o proastă gestiune izolată, ci de o suprapunere de presiuni structurale și conjuncturale: volatilitatea prețurilor la cereale, costurile ridicate de producție și de finanțare, secetele recurente care afectează deopotrivă solul și deciziile de rotație a culturilor, la care se adaugă presiunea importurilor de cereale din Ucraina și scumpirea energiei și a îngrășămintelor pe fondul instabilității geopolitice. Cel mai îngrijorător semnal vine însă dinspre creditare - potrivit Raportului BNR asupra stabilității financiare publicat în iunie 2026, rata creditelor neperformante ale companiilor nefinanciare a urcat la 5,6% și depășește 7% în segmentul microîntreprinderilor și al firmelor mici, de unde provine cea mai mare parte a fermierilor, iar creditele cu garanție de stat acordate masiv în agricultură în perioada 2020-2022 au ajuns la o rată de neperformanță de 11,3%. Această din urmă cifră merită cântărită cu prudență de către Minister, fiindcă arată că sprijinul de urgență de atunci

nu s-a transformat în reziliență, ci, în bună parte, în datorie greu de rambursat, un avertisment că simpla acordare de garanții, fără măsuri care să întărească structural fermele, riscă să reproducă aceleași vulnerabilități peste câțiva ani.

Harta acestei crize confirmă că ea nu ocolește nicio regiune agricolă a țării. Polii insolvențelor mari sunt județele Bacău și Hunedoara, urmate de Vaslui, Bihor și Ialomița, zone dependente de agricultura extensivă, în timp ce, după numărul total de companii aflate în risc, în frunte se situează Timiș cu 147 de firme, urmat de București cu 85, Arad cu 77, Constanța cu 76, Teleorman cu 74 și Brăila cu 72. Prin urmare, presiunea financiară lovește laolaltă marile exploatații tehnologizate din vestul țării și bazinele tradiționale de cereale din estul și sud-estul României, ceea ce înseamnă că, în lipsa unei reacții ferme din partea statului, riscăm să pierdem simultan și fermele care ar fi trebuit să fie motorul modernizării, și pe cele care asigură pâinea de zi cu zi a comunităților rurale.

Având în vedere cele expuse, domnule ministru-interimar, vă rog să răspundeți la următoarele întrebări:

1. Dispune Ministerul de o evaluare proprie, actualizată și defalcată pe județe, a numărului de exploatații și de societăți agricole aflate în insolvență sau în risc financiar ridicat, și care este poziția dumneavoastră față de datele analizei citate, potrivit cărora 40% dintre firmele examinate se află deja în zonă de risc, 631 sunt în insolvență iminentă, iar 855 în situație de restructurare?
2. Ce măsuri, cu termene și responsabili clar stabiliți, are în vedere Ministerul pentru intervenția timpurie în cazul celor peste 600 de companii aflate în insolvență iminentă și al celor 855 clasificate drept restructurabile, astfel încât firmele viabile, cu cifre de afaceri solide și cu număr semnificativ de angajați, să fie sprijinite înainte de a ajunge la colaps?

3. Având în vedere rata de neperformanță de 11,3% a creditelor cu garanție de stat acordate în agricultură în perioada 2020–2022, ce reformă a instrumentelor de garantare și creditare gestionate sau coordonate de Minister, inclusiv prin Fondul de Garantare a Creditului Rural și prin AFIR, intenționați să promovați, pentru ca sprijinul public să genereze reziliență, nu îndatorare?
4. Ce instrumente de gestionare a riscului — asigurări agricole subvenționate, scheme de stocare și de reglare a pieței, fonduri mutuale — pregătește Ministerul pentru a proteja fermierii de volatilitatea prețurilor la cereale și de secetele recurente, dincolo de plățile de urgență acordate punctual?
5. Ce măsuri diferențiate aveți în vedere pentru județele identificate drept cele mai vulnerabile — Bacău, Hunedoara, Vaslui, Bihor și Ialomița, dar și marile bazine agricole precum Timiș, Constanța, Teleorman și Brăila —, unde concentrarea insolvențelor și a firmelor în risc impune o abordare adaptată, nu una uniformă la nivel național?
6. Ce program cu orizont multianual are Ministerul pentru a ataca slăbiciunile structurale semnalate în mod repetat — fragmentarea excesivă a terenurilor și lipsa infrastructurii de procesare —, care fac ca o mare parte din producția agricolă a României să rămână nevalorificată la nivel de afacere și să nu ajungă să aducă valoare adăugată în țară?

Solicít răspuns scris.

Vă mulțumesc,

Nicolae MÎNDRESCU, deputat în circumscripția electorală nr.40 Vâlcea